

Sygn. akt IV U 999/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 lipca 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu A. Z. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 czerwca 2014 r. do dnia 09 czerwca 2018 r.

Sygn. akt IV U 999/14

UZASADNIENIE

Decyzją 28 lipca 2014r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 czerwca 2014 r. wskazując, że Komisja Lekarska nr (...) w W. orzeczeniem z dnia 21 lipca 2014 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. Z. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony wskazał w uzasadnieniu odwołania, że nie zgadza się z oceną jego stanu zdrowia dokonaną przez komisję lekarską ZUS, gdyż dokonana ocena nie znajduje odzwierciedlenia w jego dokumentacji medycznej (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 21 lipca 2014 r., która stwierdziła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.9-10).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca A. Z. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 maja 2014r. na podstawie decyzji z 10 grudnia 2013 r. (k. 92 akt organu rentowego). W dniu 15 maja 2014r. ubezpieczony złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 94 akt organu rentowego). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 29 maja 2014r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k. 96 akt organu rentowego). A. Z. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k. 97 akt organu rentowego).

Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 21 lipca 2014r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k. 101 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 28 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu A. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 czerwca 2014 r. (k. 102 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: ortopedy i neurologa w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u A. Z. dolegliwości bólowe lewego stawu kolanowego w przebiegu chondromalacji III^(o) powierzchni stawowej rzepki, nawracające dolegliwości bólowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa w przebiegu choroby zwyrodnieniowej i dyskopatii L4L5 i L5S1, bez objawów korzeniowych i ubytkowych, stan po przebytym chłoniaku Hodgkina po chemioterapii i radioterapii, dnę moczanową z napadowymi dolegliwościami bólowymi palucha stopy prawej. Wymienieni lekarze po przeanalizowaniu obecnego stanu klinicznego ubezpieczonego oraz po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną z przyczyn ortopedycznych i neurologicznych nie stwierdzili niezdolności do pracy zarobkowej, w tym niezbyt ciężkiej pracy fizycznej (k. 16).

Natomiast biegły lekarz onkolog w swojej opinii rozpoznał u ubezpieczonego ziarnicę złośliwą – chłoniaka Hodgkina typ NS1 CS II EA, stan po chemioterapii 5 cykli w 1992 r., stan po radioterapii na obszar szyi-gardło górne oraz układ chłonny powyżej przepony 1992/1993, łączna dawka 44Gy, uszkodzenie wątroby po chemioterapii, zespół Lheritte po radioterapii (popromienne porażenie/uszkodzenie rdzenia kręgowego), niedoczynność tarczycy, zaburzenia depresyjne, upośledzenie odporności, nadciśnienie tętnicze, hipercholesterolemia, zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa L-S z zespołem bólowym. Ubezpieczony w 1992 r. zachorował na ziarnicę złośliwą i został zakwalifikowany i poddany leczeniu skojarzonemu: chemioterapii i RTG-terapii, od lipca do listopada 1992 r. otrzymał 5 kursów chemioterapii. Uzyskano remisję choroby, ale wystąpiły objawy toksycznego (po chemioterapii) uszkodzenia wątroby. Zastosowano wówczas intensywne leczenie zachowawcze i kontynuowano leczenie choroby zasadnicze w postaci RTG-terapii. Od grudnia 1992 r. do lutego 1993 r. przeprowadzono napromieniowanie układu chłonnego powyżej przepony oraz nosowej części gardła. Uzyskano remisję choroby nowotworowej. Ubezpieczony wymagał i pozostawał w stałej kontroli onkologicznej w Centrum Onkologii w W.. Po zastosowanej RTG-terapii pojawiły się objawy zespołu Lhermittea w postaci zaburzeń neurologicznych uszkodzonego promieniami rdzenia kręgowego. Wśród objawów popromiennego uszkodzenia rdzenia kręgowego dominowały parestezje kończyn. Najprawdopodobniej skutkiem RTG – terapii okolicy szyjnej wystąpiła niedoczynność tarczycy wymagająca stałej substytucji hormonalnej. Skutkiem leczenia choroby zasadniczej jest również upośledzenie odporności tj. częste infekcje górnych dróg oddechowych, uszkodzenie śluzówek górnych dróg oddechowych – wysychanie śluzówek, chrypka. Ubezpieczony jest osłabiony, często się poci. Dodatkowo z chorób współwystępujących dołączyły się: napadowa dna moczanowa, nadciśnienie tętnicze oraz hipercholesterolemia oraz występują i występowały stany depresyjne. Przebyte leczenie ziarnicy złośliwej pozostawiło w organizmie ubezpieczonego trwałe uboczne skutki opisane powyżej. Powyższe przy współistnieniu schorzeń dodatkowych trwale upośledziły stan zdrowia i stopień sprawności ubezpieczonego. Biegły lekarz onkolog na podstawie przeprowadzonego badania lekarskiego oraz na podstawie analizy dostępnej dokumentacji medycznej orzekł u A. Z. okresową częściową niezdolność do pracy do 9.06.2018 r. stwierdzając, że orzeczona niezdolność do pracy istnieje u ubezpieczonego od 1 czerwca 2014 r. Biegły wskazał również, iż to, że obecnie ubezpieczony pozostaje w okresie remisji choroby nowotworowej nie oznacza, że jest on w 100% w pełni zdrowym człowiekiem mogącym normalnie wykonywać każdą pracę. Przebyte leczenie i skutki

tego leczenia powoduje, że ubezpieczony mógłby wykonywać pracę jedynie w warunkach pracy chronionej, czyli jest częściowo niezdolny do pracy (opinia biegłego k. 27-29, opinia uzupełniająca k. 42-43)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy A. Z. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od zaskarżonej decyzji organu rentowego wymagało ustalenia czy wnioskodawca jest osobą częściowo albo całkowicie niezdolną do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego lekarza onkologa dała podstawy do ustalenia, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy od 1 czerwca 2014 r. do 9 czerwca 2018 r.

W złożonej opinii biegły lekarz onkolog bardzo obszernie opisał stan zdrowia ubezpieczonego, przebyte leczenie w związku z zachorowaniem na ziarnicę złośliwą, trwale skutki uboczne przebytego leczenia, spustoszenia w organizmie ubezpieczonego w związku z przebytym leczeniem onkologicznym, które zostały również opisane w stanie faktycznym. Wskazując na powyższe biegły uznał, że ubezpieczony nadal pozostaje niezdolny do pracy do 9 czerwca 2018 r.

Analizując przedmiotową opinię biegłego lekarza onkologa i opinię uzupełniającą wydaną na skutek wniesienia zastrzeżeń przez organ rentowy do opinii głównej Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarza specjalistę, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna, szczegółowa oraz należycie uzasadniona. Sąd obdarzył niniejszą opinię wiarygodnością w całości. Opinia biegłego lekarza onkologa ma decydujące znaczenie w niniejszej sprawie, bowiem podstawową chorobą ubezpieczonego jest choroba nowotworowa – ziarnica złośliwa i skutki tej choroby oraz skutki bardzo agresywnego, ciężkiego leczenia onkologicznego. Opinia biegłych lekarzy neurologa i ortopedy odnosi się jedynie do występujących u ubezpieczonego schorzeń neurologicznych i ortopedycznych, ma więc zbyt wąski charakter i nie daje pełnego obrazu stanu zdrowia ubezpieczonego.

Podsumowując swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł na obdarzonej wiarygodnością opinii biegłego lekarza onkologa i uznał ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy. Pozostałe przesłanki do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy zostały również spełnione przez ubezpieczonego i nie były kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu A. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 czerwca 2014 r. do 9 czerwca 2018 r.